

บทที่ 6

สรุป และข้อเสนอแนะ

เนื่องจากลิเนียร์ออปติมัลคอนโทรล เป็นทฤษฎีที่ใช้เพื่อการคำนวณค่าตัวแปรควบคุม โดยใช้หลักการทำให้ Minimization ความผิดพลาดระหว่างตัวแปรเป้าหมายกับตัวแปรในระบบที่แสดงสถานะทางเศรษฐกิจ (State Variables) ดังนั้น ตัวแปรในระบบที่ได้จากการใช้นโยบายควบคุม (Y^*) จึงมีความใกล้เคียงกับตัวแปรในระบบจริง (Y) ขณะเดียวกัน ค่าตัวแปรควบคุมที่ได้จากการทดลองจะมีค่าที่แตกต่างจากค่าจริงพอสมควร เนื่องจากสาเหตุหลายประการประกอบกัน พอสรุปได้ดังนี้

ประการแรก แบบจำลองที่ใช้ยังขาดความสมบูรณ์ และยังไม่สามารถสะท้อนภาพที่แท้จริงของระบบเศรษฐกิจได้ สิ่งที่ได้จากขนาดของแบบจำลองที่ใช้ทดลอง ยังไม่ใหญ่พอจะครอบคลุมภาคเศรษฐกิจสำคัญ ๆ ได้ครบ อาทิ ภาคการเงิน ตลาดแรงงาน เป็นต้น ทั้งนี้เป็นผลเนื่องจากขอบเขตการศึกษา และระยะเวลาในการศึกษายังจำกัด

ประการที่สอง ข้อมูลที่นำมาใช้กะประมาณสัมประสิทธิ์ของแต่ละสมการ ยังมีการจัดทำไม่สมบูรณ์ และยังไม่ครอบคลุมพฤติกรรมของตัวแปรทางเศรษฐกิจทุกตัว จนบางครั้งทำให้ผู้ศึกษาเรื่องแบบจำลองต้องคำนวณตัวแปรเหล่านั้นขึ้นมาเอง โดยขาดพื้นฐานทางทฤษฎี ตัวแปรที่ได้มาจึงไม่เข้ากันกับตัวแปรที่มีอยู่ เพราะใช้ฐานและข้อสมมุติที่แตกต่างกัน

ประการที่สาม วิธีการประมาณค่าสัมประสิทธิ์ ยังไม่เป็นวิธีที่เหมาะสมที่สุด เนื่องจากวิธีทางสถิติแบบ OLS และ 2SLS เป็นการกะประมาณเฉพาะค่าสัมประสิทธิ์เฉพาะของแต่ละสมการ โดยขาดความเชื่อมโยงกับสมการอื่น ๆ ภายในระบบ ดังนั้น วิธีที่เหมาะสมนอกจากต้องมีคุณสมบัติเทียบเท่า OLS หรือ 2SLS (คือ Best Linear Unbias Estimators) แล้วยังต้องเป็นวิธีที่สามารถคำนวณค่าสัมประสิทธิ์ได้พร้อมกันทุกสมการในเวลาเดียวกันด้วย (Simultaneous Equations Estimation)

ประการที่สี่ การกำหนดนโยบายทางเศรษฐกิจ การกำหนดนโยบายตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจ ฯ ฉบับที่ 6 บางครั้งมีความขัดกันในเชิงเหตุผลและทฤษฎี กล่าวคือในเมื่อตั้งเป้าหมาย

ให้ระบบเศรษฐกิจมีอัตราการเติบโตสูง ขณะเดียวกันก็ต้องการให้มีการกระจายรายได้ที่เป็นธรรมมากขึ้น ซึ่งความจริงก็ไม่ได้เป็นไปตามที่ต้องการ โดยสังเกตได้จากการพัฒนา ตามแผนพัฒนา ๔ ฉบับต่าง ๆ เท่าที่ผ่านมา และในการวิเคราะห์ทางทฤษฎีก็เป็นไปได้ยากที่จะให้วัตถุประสงค์ทั้งสองบรรลุได้พร้อมกัน เพราะการจะให้ระบบเศรษฐกิจพัฒนาอย่างก้าวหน้าและรวดเร็ว จะต้องมีการสะสมทุนในอัตราสูง ซึ่งสภาพความจริงผู้ครอบครองปัจจัยการผลิตดังกล่าว คือ ชนชั้นนายทุน ฉะนั้น ยิ่งระบบเศรษฐกิจพัฒนามากขึ้นเท่าใด ชนชั้นนายทุนก็ยิ่งได้รับประโยชน์มากขึ้น อีกประการหนึ่ง การตั้งเป้าหมายที่ขัดกัน ทำให้การดำเนินงานตามนโยบายขาดความชัดเจน และทำให้ไม่สามารถสรุปได้ว่า ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น มาจากการใช้มาตรการใด ซึ่งจะมีผลบิดเบือนต่อเนื่อง (Feed Back) กลับไปยังการวางนโยบายสำหรับช่วงเวลาถัดไป

ประการที่ห้า เทคนิคการคำนวณค่าตัวแปรควบคุม ควรมีการพัฒนามากขึ้นไปกว่านี้ เพราะการคำนวณเมตริกซ์ของแบบจำลองขนาดใหญ่ ย่อมใช้เวลาในการประมวลผลสูงมาก การใช้คอมพิวเตอร์ที่มีประสิทธิภาพสูง จะช่วยลดเวลาการคำนวณ และสามารถนำเวลาดังกล่าวไปทำการทดลองในกรณีศึกษาอื่น ๆ โดยเฉพาะการทดลองเปลี่ยนแปลงเมตริกซ์ถ่วงน้ำหนักจนได้เมตริกซ์ที่เหมาะสมที่สุด นอกจากนี้การเลือกตัวแปรควบคุม ควรมีหลักเกณฑ์ในการเลือกให้เคร่งครัดมากขึ้น โดยให้มีความเหมาะสมทั้งในเชิงทฤษฎีและทางปฏิบัติ การกำหนดหรือวันไม่พิจารณาตัวแปรควบคุมตัวใดตัวหนึ่ง ย่อมมีผลทำให้ผลการคำนวณมีความบิดเบือนและแตกต่างกันได้มาก อย่างไรก็ตามก็ยังไม่เห็นหลักเกณฑ์หรือทฤษฎีใดบอกว่า ควรเลือกใช้ตัวแปรควบคุมตัวใดบ้างจากชุดของตัวแปรที่สามารถควบคุมได้ทั้งหมด สำหรับการกำหนดเป้าหมายทางเศรษฐกิจเป้าหมายหนึ่ง ปัจจุบันนักเศรษฐศาสตร์ ยังมีความเชื่อตามแนวคิดของ Tinbergen ที่ว่า ถ้าต้องการให้บรรลุเป้าหมายทางเศรษฐกิจจำนวน n เป้าหมายจำเป็นต้องใช้นโยบาย จำนวนเท่ากับหรือมากกว่า n นโยบาย แต่ในทางปฏิบัติ แล้วมีหลักเกณฑ์อย่างกว้าง ๆ ว่าควรเลือกตัวแปร ที่มีผลในทางปฏิบัติและเป็นไปได้ทางการเมืองสูง ซึ่งผู้ศึกษาในโอกาสต่อไปควรคำนึงถึงด้วย

ประการที่หก การกำหนดช่วงเวลาการศึกษา ก็มีผลทำให้ตัวแปรควบคุมมีค่าไม่เหมาะสมได้เช่นกัน เนื่องจากระบบเศรษฐกิจมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ผลการพัฒนาเศรษฐกิจทำให้โครงสร้างและรูปแบบการดำเนินงานกิจกรรมในระบบเศรษฐกิจ มีการปรับตัว (Structural Change) เพื่อรองรับผลกระทบใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้น การเลือกช่วงเวลาในระบบเศรษฐกิจมีการเปลี่ยนแปลง ในโครงสร้างเร็ว ย่อมมีผลให้การกำหนดนโยบายเกิดความผิดพลาดขึ้นได้

โดยสรุปแล้ว วิทยาลัยพนธ์ฉบับนี้มิได้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อนำเสนอวิธีการกำหนดนโยบายของ
รัฐบาลแต่อย่างใด แต่มีจุดมุ่งหมายเพื่อแสดงวิธีการคำนวณทางเศรษฐมิติ เพื่อค้นหาค่าตัวแปรควบคุม
จากแบบจำลองเชิงเส้นตรงอย่างง่าย ที่สร้างขึ้นเพื่อใช้ในการศึกษาในวิทยาลัยพนธ์นี้เท่านั้น ผลที่ได้
จากงานการทดลอง อาจเป็นแรงกระตุ้นให้ผู้ที่ จะทำการศึกษาในโอกาสต่อไป ได้พัฒนาแบบจำลอง
และ ค้นหาวิธีการใหม่ในการคำนวณค่าตัวแปรควบคุม รวมถึงวางมาตรฐานในการกำหนดเป้าหมาย
ทางเศรษฐกิจที่เป็นระบบได้มากกว่านี้